



**PREZES**  
**URZĘDU OCHRONY**  
**KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**  
*TOMASZ CHRÓSTNY*

Warszawa, 9 listopada 2020 r.

DIH-2.709.60.2020.PŁ

**DECYZJA DIH-2 Nr 171/2020**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660 z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706)

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 20 sierpnia 2020 r. złożonego przez Mak-Chemia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Elblągu (zwanej dalej: „Stroną” lub „Przedsiębiorcą”), od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 sierpnia 2020 r. (sygn. DEg.8361.221.2019.MK) wymierzającej ww. karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 660 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech, w którym wartości parametrów: zawartość popiołu, zawartość podziarna i zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne z świadectwem jakości paliw stałych wydawanym nabywcom tego paliwa, co potwierdziły przeprowadzone badania laboratoryjne przedmiotowego węgla kamiennego,

**postanawia**

**utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

**UZASADNIENIE**

Przy piśmie z dnia 9 września 2020 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy DEg.8361.221.2019.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 3 grudnia 2019 r. działając na podstawie upoważnienia

nr DEg.8356.221.2019, przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych, zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Przedsiębiorcy sklepie PSB Mrówka ul. Fabryczna 13B, 11-040 Dobre Miasto. W momencie rozpoczęcia kontroli Inspektorzy okazali legitymacje służbowe oraz za pokwitowaniem doręczyli zastępcy kierownika sklepu upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniami i klauzulą informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych oraz poinformowali o zakresie prowadzonej kontroli. Ponadto zastępcy kierownika sklepu okazano klauzulę informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych dotyczącą pracowników kontrolowanego Przedsiębiorcy. Podpisane przez zastępcę kierownika sklepu ww. dokumenty zostały załączone do akt kontroli.

W toku kontroli ustalono, że w momencie rozpoczęcia kontroli oferowano do sprzedaży węgiel kamienny w sortymencie orzech w opakowaniach jednostkowych po 25 kg każde. Wartość partii paliwa stałego wprowadzanego do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, zgodnie z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli (karta 2) nie przekraczała kwoty 200.00,00 zł.

Strona przedłożyła świadectwo jakości paliw stałych nr 25/11/2019 dotyczące węgla kamiennego w sortymencie orzech, do akt kontroli dołączono kserokopię ww. dokumentu. Dokumentacja dotycząca pochodzenia węgla kamiennego orzech była przechowywana w siedzibie Przedsiębiorcy, w związku z powyższym po zakończeniu kontroli została przesłana do organu kontrolnego i włączona do akt kontroli. W toku kontroli nie stwierdzono wprowadzania do obrotu przez kontrolowanego Przedsiębiorcę paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto ustalono, że przedsiębiorca wprowadza do obrotu wyłącznie paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 3 grudnia 2019 r. w obecności pracownika kontrolowanego Przedsiębiorcy oraz inspektorów reprezentujących Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pracownicy akredytowanego niezależnego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie pobrali próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech. Próbka ogólna o łącznej masie 150,0 kg została zestawiona z 6 opakowań jednostkowych pobranych z partii o masie 1,75 tony. Próbkę przeznaczoną do badań nr 0262/19/3859 oraz próbkę kontrolną nr 8976/19/3859 otrzymano przez podzielenie próbki ogólnej w stosunku zbliżonym do 1:1, zgodnie z protokołem pobrania próbek nr 1003 z dnia 3 grudnia 2019 r. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 619/3/19 wraz z przedłożonym przez Stronę świadectwem jakości, które zostało zanonimizowane w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

Powyższy stan faktyczny udokumentowano w protokole kontroli z dnia 3 grudnia 2019 r. nr akt kontroli DEg.8361.221.2019, podpisanym przez zastępcę kierownika sklepu bez uwag. W treści protokołu kontroli Strona została pouczona o uprawnieniach wynikających z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu

lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca nie skorzystał z prawa wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargó International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/619/3/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 3 grudnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0262/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w tym rozporządzeniu, w Załączniku Wymagania Jakościowe dla Paliw Stałych, w Tabeli nr 2 dla tego rodzaju paliwa stałego, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 41,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w tabeli nr 2 lp. 6 wynoszących maksymalnie 10,0%.

Badanie udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/619/3/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 3 grudnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0262/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wydawanym nabywcom w momencie wprowadzania do obrotu przedmiotowego paliwa stałego wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,58% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max 7,35%,
- 2) zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 41,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max 10,0%,
- 3) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 14,3% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max 13,4%.

Ponieważ badanie próbki podstawowej paliwa stałego nr 0262/19/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia oraz wartościami podanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8976/19/3859 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowaniu jakości paliw.

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8976/19/3859 wykonane przez Polcargó International Sp. z o.o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/619/3A/2019 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w Załączniku Wymagania Jakościowe dla Paliw Stałych, w Tabeli nr 2 dla tego rodzaju paliwa stałego, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 44,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w tabeli nr 2 lp. 6 wynoszących maksymalnie 10,0%. Badanie udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/619/3A/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 3 grudnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 8976/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wydawanego nabywcom w momencie wprowadzania do obrotu przedmiotowego paliwa stałego wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,94% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max 7,35%,
- 2) zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 44,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max 10,0%,
- 3) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 14,5% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max 13,4%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 2 stycznia 2020 r. poinformował Stronę o wynikach przeprowadzonych badań oraz przesłał egzemplarze sprawozdań z badań nr FM/619/3/2019 z dnia 11 grudnia 2019 r. i FM/619/3A/2019 z dnia 13 grudnia 2019 r.

Pismem z dnia 13 lipca 2020 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej: Kpa, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych, a także przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli.

Strona w piśmie z dnia 20 lipca 2020 r. poinformowała, że w roku 2018 nie prowadziła sprzedaży paliw stałych w kontrolowanej placówce.

Pismem z dnia 28 lipca 2020 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 12 sierpnia 2020 r., wydał decyzję (sygn. DEg.8361.221.2019.MK) nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych zawartość popiołu, zawartość podziarna i zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym. Decyzja została doręczona w dniu 13 sierpnia 2020 r.

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 20 sierpnia 2020 r. z zachowaniem ustawowego terminu zaskarżył w całości decyzję Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 sierpnia 2020 r. (sygn. DEg.8361.221.2019.MK). Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisów art. 189a, 189d i art. 189f Kpa w związku z art. 35c ust. 5 pkt 1 i art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez nie zastosowania odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przy jednoczesnym nie rozważeniu wystąpienia przesłanek takiego odstąpienia,
- 2) naruszenie przepisów art. 7, 8 i art. 107 § 1 Kpa poprzez nie dokonanie oceny wszystkich dowodów na okoliczność wystąpienia przesłanek uzasadniających zastosowanie odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w trybie przepisów wskazanych w punkcie 1.

Przedsiębiorca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej określonej zaskarżoną decyzją, ewentualnie o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Pismem z dnia 14 września 2020 r. organ odwoławczy, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 17 września 2020 r.

W dniu 6 października 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 7 listopada 2020 r. Pismo zostało doręczone 13 października 2020 r.

### **Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy

świadczenia jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 3 grudnia 2019 r. (nr akt kontroli DEg.8361.221.2019) wraz z załącznikami. Ponadto sprawozdanie z badania próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr FM/619/3/2019 z dnia 11 grudnia 2019 r. i próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/619/3A/2019 z dnia 13 grudnia 2019 r.

Z treści protokołu kontroli z dnia 3 grudnia 2019 r. (nr akt kontroli DEg.8361.221.2019) jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0262/19/3859 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8976/19/3859 pobrano w toku kontroli w należącym do Strony sklepie PSB Mrówka w Dobrym Mieście, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 1003. Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/619/3/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 3 grudnia 2019 r. węgiel kamienny orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0262/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w tym rozporządzeniu dla tego rodzaju paliwa stałego (tabela nr 2, lp. 6) z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna. Badanie to, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazało również, że oferowany w dniu kontroli tj. 3 grudnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0262/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 25/11/2019 wystawionym przez Stronę, z uwagi na zawartość popiołu, zawartość podziarna i zawartość wilgoci całkowitej.

Powyższe wyniki potwierdziło przeprowadzone z urzędu, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8976/19/3859, udokumentowane sprawozdaniem nr FM/619/3A/2019. Badany węgiel kamienny w sortymencie orzech po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa stałego (tabela nr 2, lp. 6) z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna. Badanie potwierdziło również, że po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło, że oferowany w dniu kontroli tj. 3 grudnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej 8976/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 25/11/2019 wystawionym

przez Stronę, z uwagi na zawartość popiołu, zawartość podziarna i zawartość wilgoci całkowitej.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zgodne z ustalonym stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości paliw stałych przekazywanych klientom przy zakupie przedmiotowego paliwa stałego. Tym samym wydane przez Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość paliwa stałego wprowadzanego do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, która nie przekroczyła 200.000,00 zł, oraz uwzględnił fakt, że Strona w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, nie wprowadzała do obrotu paliw stałych w kontrolowanej placówce. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw

stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie z dnia 12 sierpnia 2020 r. i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ewentualnie o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu treści wniesionego odwołania postanowił odnieść się łącznie do podniesionych zarzutów.

Przepis art. 7 Kpa wprowadza zasadę prawdy obiektywnej, w myśl której w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Zgodnie z art. 8 § 1 Kpa organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

W myśl art. 8 § 2 Kpa organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Przepis art. 107 § 1 Kpa wskazuje obligatoryjne elementy decyzji administracyjnej:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej;
- 2) data wydania;
- 3) oznaczenie strony lub stron;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, a jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego - kwalifikowany podpis elektroniczny;
- 9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego - pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze



stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Przepis art. 189a Kpa zawiera reguły kolizyjne w zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych i stanowi, że w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy niniejszego działu. Zgodnie z art. 189a § 2 w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych:

- 1) przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej,
  - 2) odstępiania od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia,
  - 3) terminów przedawnienia nakładania administracyjnej kary pieniężnej,
  - 4) terminów przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej,
  - 5) odsetek od zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
  - 6) udzielania ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej
- przepisów niniejszego działu w tym zakresie nie stosuje się.

W myśl art. 189a § 3 w sprawach nakładania lub wymierzania przez organ administracji publicznej kar na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia, odpowiedzialności dyscyplinarnej, porządkowej lub z tytułu naruszenia dyscypliny finansów publicznych, przepisów niniejszego działu nie stosuje się.

Jak stanowi art. 189d Kpa wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ administracji publicznej bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Zgodnie z art. 189f § 1 organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

§ 2. W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej,

w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

§ 3. Organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Zgodnie z art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł;
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

W myśl art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowania zważył, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną analizę sprawy.

Naruszenie zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej, o której mowa w art. 8 § 1 Kpa ma miejsce wówczas, gdy organ prowadzi postępowanie administracyjne w taki sposób, że narusza elementarne zasady postępowania wyjaśniającego bądź też dokonuje oczywiście nieprawidłowej wykładni przepisów prawa materialnego (por. wyrok NSA z dnia 10 kwietnia 2019 r., sygn. akt II OSK 1328/17). Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 3 grudnia 2019 r. nr akt kontroli DEg.8361.221.2019 z załącznikami oraz sprawozdania z badań pobranego w toku kontroli węgla kamiennego w sortymencie orzech przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium Polcargó International Sp. z o.o. informacja o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Niewątpliwym jest, że organ I instancji działając na podstawie i w granicach upoważnienia numer

DEg.8356.221.2019 przeprowadził kontrolę działalności Przedsiębiorcy. Nie ulega wątpliwości, iż Strona w momencie rozpoczęcia kontroli wprowadzała do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW w postaci węgla kamiennego w sortymencie orzech. Paliwo to było oferowane do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych po 25 kg. W toku kontroli zostały pobrane do badań próbki ww. węgla kamiennego. Strona przedłożyła świadectwo jakości paliw stałych nr 25/11/2019 wystawione w dniu 3 grudnia 2019 r. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinie wykazały, że wprowadzany przez Stronę do obrotu węgiel kamienny w sortymencie orzech nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w przedłożonym przez Przedsiębiorcę świadectwie jakości przekazywanym klientom w momencie sprzedaży. Z powyższego wynika, że Strona wbrew obowiązкови wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym, czyli że ziszcila się przesłanka, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązкови wystawia świadectwo jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy nie kwestionuje stosowanej przez Stronę praktyki posłużenia się świadectwem jakości otrzymanym od dostawcy paliwa stałego przy wystawianiu własnego świadectwa jakości. W kwestii nieznacznego, znikomego zdaniem Przedsiębiorcy przekroczenia norm jakościowych przez badany węgiel kamienny orzech. Organ odwoławczy wyjaśnia, że dopuszczalne odchylenia zostały wskazane w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890). Należy wskazać, że ocena spełniania przez badany węgiel kamienny w sortymencie orzech wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w Tabeli nr 2 załącznika do powyższego rozporządzenia jak również w świadectwie jakości nr 25/11/2019, została dokonana z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyleń. Powyższy fakt wynika z treści sprawozdań z badań nr FM/619/3/2019 i FM/619/3A/2019 oraz z treści decyzji organu pierwszej instancji. Nie ulega wątpliwości, że z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyleń, wartości parametrów jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 25/11/2019 były niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy zważył, że przez utrwaloną praktykę, o której mowa w art. 8 § 2 Kpa należy rozumieć zgodne z prawem, akceptowane przez sądy, stabilne, jednolite, ustandaryzowane i wieloletnie oraz znane publicznie postępowanie organów administracji publicznej przy rozstrzyganiu spraw tego samego rodzaju w takich samych stanach faktycznych i prawnych. Praktyka taka powinna być zgodna z prawem, tylko taka bowiem może być uznana za odpowiadającą zasadzie pewności prawa i być źródłem uzasadnionych oczekiwań (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23 maja 2019 r., sygn. akt II OSK 1328/17). W związku z powyższym uznał, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem postanowił o nałożeniu na Stronę administracyjnej kary pieniężnej. Organ pierwszej instancji określając wysokość kary pieniężnej zastosował art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zgodnie z którym wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł;
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli nie przekraczała 200.000 zł. W związku z powyższym organ pierwszej instancji słusznie uznał, że zasadnym będzie wymierzenie Stronie kary zawierającej się w przedziale od 10.000 zł do 25.000 zł, o którym mowa w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnił dotychczasową działalność Strony, tj. że wprowadziła do obrotu paliwo stałe z naruszeniem przepisów ustawy oraz, że w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli nie prowadziła sprzedaży paliw stałych. W oparciu o powyższe przesłanki zasadnym było wymierzenie Stronie administracyjnej kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. 10.000 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że w tej sprawie organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Przepis art. 189f § 1 Kpa wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zważywszy, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy

wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona poinformowała o zmianie w stosowanym wzorze świadectwa jakości paliw stałych polegającej na wpisaniu nazwy oferowanego paliwa stałego zgodnej z rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) zamiast nazwy handlowej tego paliwa. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że Przedsiębiorca nie przedstawił dowodów ani informacji potwierdzających działania podjęte w celu zaprzestania naruszania prawa. W związku z powyższym w tej sprawie nie ziściły się przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, że: waga naruszenia znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała aby na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa.

Organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, bowiem następcze wystawienie zgodnych ze stanem faktycznym świadectw jakości paliw stałych nie spełniłoby celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i uzyskania przez nabywców rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Bowiem przepis art. 6c ust. 1 wskazuje, że obowiązek ten należy wykonać w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i porzucenia na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 kpa.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzja organu I instancji odpowiada prawu ponieważ sankcja została nałożona na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu w którym wartości parametrów jakościowych paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy wyjaśnia, że odpowiedzialność Przedsiębiorcy na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ma charakter obiektywny i jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Sankcja jest stosowana w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. W rozpatrywanej sprawie zaistniał stan niezgodny z prawem, bowiem Strona wystawiła świadectwo jakości dla paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Ponadto zaskarżona decyzja zawiera wszystkie obligatoryjne elementy wymienione w art. 107 § 1 Kpa.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, odwołanie Strony, nie stanowi przesłanki do uchylecia decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 sierpnia 2020 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na wystawienie, świadectwa jakości dla paliw stałych wprowadzonych do obrotu, w którym wartości parametrów jakościowych paliw stałych były niezgodne ze stanem faktycznym, co potwierdziły przeprowadzone badania laboratoryjne.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie nr NBP O/O w Olsztynie: 90 1010 1397 0032 0322 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
*Anna Janiszewska*  
*Zastępca Dyrektora*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Mak-Chemia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa,  
ul. Panieńska nr 17/18, 82-300 Elbląg
2. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a.a.